

633/1015
EXPOSITION OF THE LORD'S PRAYER.

येरू ख्रीस्ताने
जी प्रार्थना आपल्या शिष्यांस सांगितली
तिजवर टीका

देवाची प्रार्थना केली पाहिजे ह्या गोष्टीला ना-
स्तिक मताच्या लोकांचाचून सर्व लोक मान्य आहे-
त. देव आहे असें जो मत धरितो त्याला ही गोष्ट
बालबोध फार सोपी ह्मणून वाटती. कां तर प्रार्थना
ह्मणजे काय प्रार्थना ह्मणजे मागणें विनंती करणें.
कोण्हाला कोण्हा एके वस्तूची गरज लागली अस-
ली तर ज्यापासीं ती वस्तू आहे त्याच्या जवळ जाऊ
न त्या वस्तूविषयीं त्याची विनंती तो करितो ह्मण-
जे त्या वस्तूविषयीं त्याची प्रार्थना करितो. ही आप-
लीच गोष्ट आहे सर्व मनुष्य जाति ह्मणजे अवघे
लोक गरजवंत आहेत. मनुष्य जातीचा स्वतः ३

*No. 51 Bembay Tract and Book Society, 2nd Edit.
(Copies 2000)*

東京外国語大学
図書館蔵書

515846

平成 14 年度

(२)

तुम्हें झालेला असा कोणही नाही. आपल्या आपण जन्मास आलेला असा कोणही नाही देव जन्मास घालितो तरच कोणही जन्मास येतो. आपल्या स्वाधीन असा मनुष्य जातीचा कोणही नाही. जन्मापासून सर्व लोक देवाचे आश्रित असतात. देवाला आश्रयून आणि अवलंबून सर्व लोक चालतात आणि वागतात. जे कांहीं कोणहा जवळ आहे ते देवाने त्याला दिले आहे. जन्मास घालणारा देव आहे बुद्धि देणारा देव आहे आंगांत शक्ति देणारा देव आहे पोटाला मिळवायला सामर्थ्य देणारा देव आहे. दिवसान दिवस संभाळणारा आणि पोसणारा आणि संरक्षण करणारा देव आहे. असें आहे तर देवाची प्रार्थना सर्वांनी करावी ही गोष्ट उघडीच आहे. सर्वांनी त्याची प्रार्थना करावी ही देवाची आज्ञा आहे.

आपणास ज्या गोष्टी पाहिजेत त्या देवास कळत नाहीत म्हणून आपण त्याला कळवून त्याची प्रार्थना करावी असें नाही. ज्या ज्या गोष्टी आपणास पाहिजेत त्या त्या देवास माहीत आहेत. आपण प्रार्थना केल्याच्या पूर्वी देव समजतो तरी आपण त्याची

0/50,534

G-1049

(३)

प्रार्थना करावी म्हणून तो आज्ञा करितो कांजर झाल तर ह्यासाठी किं आपण त्याजवर आश्रयून वागते त्याच्या आश्रयानें मात्र चालतो वळतो उद्योग करितो हें आमच्या ध्यानांत मनांत राहावें म्हणूनच

आपण देवाची प्रार्थना अगदी केल्याचाचून जर देव आपणास नित्य चांगल्या वस्तू देता तर आपण त्याजवर आश्रयून आहो ह्या गोष्टीचा विसर पडता परंतु आपण नित्य देवाची प्रार्थना करितो तर आपण त्याजवर आश्रयून आहो ही जी आमची अवस्था ही आमच्या मनांत राहती. आणखी एक कारण सांगतो आपल्या विनंती वरून आपणास कोणहा एकाजें जर कांहीं दिलें तर त्याजवर आपली प्रीति वाटते तसें ज्या वस्तूचा भोग आपण करितो त्या वस्तू आमच्या प्रार्थने वरून देवाने दिल्या अशी आठवण करून आपण त्याजवर प्रीति अधिक ठेवावी म्हणूनच माझी प्रार्थना करा देव म्हणतो.

देवाची प्रार्थना केली पाहिजे ह्या गोष्टीला लोक मान्य आहेत खरे तरी प्रार्थना कशी करावी आणि कोणत्या गोष्टीविषयी प्रार्थना करावी हें बहूत

(४)

करून लोकांस समजत नाही ह्या विषयी लोकांचें अज्ञान फार मोठेंच आहे. ह्या गोष्टीला सद्गुरु असावा तर एकच जो सद्गुरु ह्मणजे देवाचा पुत्र येशूख्रीस्त आहे. ह्या गोष्टी विषयी ह्याने उपदेश केला आहे. माथीने लिहिलेलें सुवर्तमान ह्याच्या साहाय्या अध्यायांत पांचव्या ओवींत असें सांगितलें आहे.

“जेव्हां प्रार्थना करशील तेव्हां दोंग्यांसारिखा होऊंनको कां किं दोंग्यांस लोकांच्या दृष्टीस पडावें ह्मणून सभांमध्ये किंवा मार्गाच्या कोनामध्ये उभें राहून प्रार्थना करावयास आवडतें. तुह्यांस निश्चये सांगतो ते आपलें फळ पावतात. तर तूं जेव्हां प्रार्थना करशील तेव्हां आपल्या एकांती जाऊन दार लाऊन आपला बाप जो गुप्त आहे त्याची प्रार्थना कर ह्मणजे तुझा बाप जो गुप्त पाहातो तो तुला लौकिकांत फळ देईल. तेव्हां प्रार्थना करितांना परमजां सारिखें पुनः पुनरपि बोलून बडबड करूनको आमच्या फार बोलण्याने आमचें कार्य होईल असें त्यांस वाटतें तर त्यांच्या सारिखें होऊं नका कारण किं तुह्मी आपल्या बापा जवळ मागण्याच्या पूर्वी ज्या

(५)

“गोष्टी तुह्यास पाहिजेत त्या त्यास कळल्या ह्मणून ह्या प्रकारें प्रार्थना करा हे आकाशांत राहाणाऱ्या आमच्या बापा तुझे नाम पवित्र मानिलें होवो. तुझे राज्य येवो. जसी आकाशांत तुझी इच्छा चालती तसी पृथ्वीतहि चालो. आमची नित्याची भाकर आज आम्हास दे. आणि जसें आम्ही आपल्या ऋण्यांस सोडितों तसें तूं आमचीं ऋणें आम्हास सोड. आम्हास परीक्षेंत नेऊं नको परंतु दुष्टापासून तार कांकि राज्य सामर्थ्य आणि प्रताप हीं सर्वकाळ तुझीच आहेत तथास्तु.

कां तर दुसऱ्यांचे अपराध जर तुह्मी सोडितां तर तुमचा आकाशांतील बाप तुमचे अपराध सोडील परंतु जर तुह्मी दुसऱ्यांचे अपराध सोडीत नाहीं तर तुमचा बाप तुमचे अपराध सोडणार नाही. ह्या गोष्टी ये ख्रीस्ताने आपल्या शिष्यांस सांगितल्या असा चांगला उपदेश त्याने त्यांस केला. त्यांच्या बोलण्यांत अर्थ फार आहे प्रार्थना कमी करावी आणि कोणत्या गोष्टीं विषयी प्रार्थना करावी हीं दोन्हीं प्रकरणें त्यांच्या बोलण्यांत आलीं. त्यांच्या बोलण्याचा उलगाडा मी

(६)

आपल्या बुद्धीप्रमाणे करितो तर अहो मित्रानो माझ्या गोष्टीं कडे लक्ष्य लावा चित्त एकाग्र करून माझ्या गोष्टींचा अर्थ समजून घ्या.

मोठ्या माणसाची भेट घ्यायाची असली तर काय बोलवे काय न बोलवे कसे काय करावे ह्यां विषयीं सांगणारा मिळाल्यास तुम्ही लक्ष्य कसे लावितां तर ही गोष्ट त्यापेक्षां मोठी. ही मोठ्या माणसाच्या भेटीची गोष्ट नाही ही देवाविषयींची गोष्ट आहे. मोठा देव जो आह्या सर्वांचा पोसणारा आणि संभाळणारा आहे ज्याच्या आश्रयाने आपण सर्व चालतो त्याची प्रार्थना कशी करावी ही गोष्ट आहे मग मन किती लाविले पाहिजे हो.

प्रार्थना कशी करावी हे प्रकरण पहिले सांगतो. लोकांमध्ये कीर्ति मिळवावी लोकानी धार्मिक भक्त साधु असें समजावे ह्या मनाने जो लोकांच्या देखतां देवाची प्रार्थना करितो तो वाईट रीतीने करितो. असल्या रीतीने केलेली प्रार्थना देवाजवळ सादर होत नाही. असल्या रीतीने जे लोक प्रार्थना करितात ते दोंगी आहेत. असल्या रीतीने प्रार्थना करणाऱ्यास पापाचे ओझे समजत नाही. पापाचा दुष्टपणा त्यांस दिसला नाही. पापा

(७)

पासून मोकळे होण्याविषयीं त्यांस काळजी नाही. पापा मुळे जो दंड देव देणार आहे ह्याचे भय त्यांस नाही. देवाची प्रीति किंवा देवाची भीड त्यांस नाही. देवाने त्यांची प्रार्थना ऐकावी अशी इच्छा त्यांस नाही. देव ऐको किं न ऐको त्यांस सारिखेंच आहे. असल्या लोकांची कल्पना फार दुष्ट आहे खरे.

त्या सर्वांचे काम एक आहे ह्मणजे जेथे लोक पाहतील अशा ठिकाण्यांत जाऊन देवाची प्रार्थना करणें परंतु सर्वांचे मन एक नाही बहुतांच्या मनांत लोभ आहे. लोक पाहून आणि धार्मिक समजून कांहीं देतील ह्या आशेने लोकांच्या दृष्टीस देवाचे भजन करितात आणि भक्तीचीं चिन्हे आपल्या आंगावर घेतात. बहुतांच्या मनांत गर्व आहे. सर्वांनी मोठे साधू समजावे आणि असें समजून फार मान करावा आणि पायां पडावे हे त्यांस फार आवडते ह्यासाठीं जेथे लोक पाहतील अशा ठिकाण्यांत जाऊन देवाची भक्ति करितात अशा दोंग्यां सारिखे होऊं नका ह्मणून येशू ख्रीस्त आपल्या शिष्यांस ह्मणतो. ते आपले फळ पावून आहेत असें त्यांजविषयीं येशू बोलतो. पहिल्यांचे फळ

(८)

ह्यणजे लोकांकडून पैका खाणे पिणे वस्त्र प्रावरण हीं त्यांस मिळतात. दुसऱ्यांचे फळ ह्यणजे लोकांमध्ये कीर्ति लोकांकडून मान आणि सत्कार हे त्यांस मिळतात परंतु देवाकडून त्यांस कांहीं मिळत नाही. देवाजवळ त्यांची प्रार्थना सोदरच होत नाही. देवाने कांहीं द्यावे देवाने आमची प्रार्थना ऐकावी इतकेच देखील त्यांच्या मनांत नव्हते तर देवाकडून त्यांस कांहीं वस्तू कसे मिळे ल. लोकांनी पाहून पैका दिव्हा किंवा लोकांनी पाहून आणि मोठे समजून सन्मान केला तर त्यांस पुरे तितक्यांची आज्ञा धरली होती. अहो आज्ञा लोकांचे पापके वटे तें देवाचा अनादर आणि अपमान किति करितात हो. लोकांच्या समजण्यांत ते देवाची भक्ति करितात परंतु देवाकडे त्यांचे लक्ष्य नाही. देवाची प्रीति त्यांच्या पोटांत नाही. दोंगाने मात्र प्रार्थना करितात ह्यणून देवाच्या समजण्यांत ते पाप करितात. राजापाशी जाऊन त्याची प्रार्थना कोणही दोंगाने करितो हे राजा अमके मला दे तमके मला दे अशी त्याची विनंती करितो. हा माणूस दोंगाने मात्र माझी प्रार्थना करितो हें जर राजास समजले तर राजा काय करील वरें त्या माणसा

(९)

वर प्रसन्न होईल काय. त्याला धरून मारून टाकील हें च करील. राजा अंतर साक्षी नसतो ह्यणून त्याची प्रार्थना जे करितात ते दोंगाने करितात किं मनापासून करितात हें बहूत करून राजास समजत नाही परंतु देव अंतर साक्षी आहे त्यापासून कांहीं लपवत नाही जितक्या कल्पना कोण्हाच्या मनांत उठतात त्या सर्व तो जाणतो तर हे दोंगी त्याचा अनादर करितात हें त्यास ठाऊक नाही काय त्यास ठाऊक आहे हो आणि त्या दोंग्याचा दंड तो करीलच करील. त्याचा अनादर जरी आतां सोसून घेतो तरी शेवटच्या दिवसीं जगाचा न्याय करील तेव्हां त्यापासून पुसून घेईल.

हें पाप ह्यणजे दोंगाने प्रार्थना करणे ह्या देवांत फार माजले आहे लोकांपासून पैका घ्याया करितालो भाने भक्तीचे दोंग करणारे मोजवत नाहीत इतके आहेत. आणि लोकांमध्ये कीर्ति मिळवाया करितां लोकांनी साधु समजून पायां पडावे आणि मोठा मान करावा ह्या बुद्धीने भक्ति करणारे हेहि कोण्हाच्या मने मोजवत नाहीत ते देव्हारा किती माजवितात धर्म चिन्हे किती लावितात परंतु दोंगाने मात्र देवा

मी प्रीति पोदांत नाहीच.

खोटी प्रार्थना करणाऱ्यांचे दुसरे एक लक्षण ये
 म्नी खीस्ताने सांगितले ह्यणजे प्रार्थना करते वेळेस
 उगीच फार बोलून पोकळ गोष्टी करून जें एकदां ह्य
 टले तेच पुनः पुनरपि ह्यणावें आणि असी प्रार्थना
 लांबवावी. असें करणारे त्या देशांत बहुत आहेत
 हातीं माळ घेऊन बसतां उठतां चालतां व्यापार क
 रितां लोकांसी बोलतां जप करितात. जें एकदां ह्यटले
 तें पुनः ह्यणतात कोण्ही दाहादां कोण्ही वीसदां कोण्ही
 तीसदां फावल्यास कोण्ही शंभरदां ह्यणतात आणि शं
 भरपट पुण्य मिळविलें असें समजतात परंतु हें का
 य हो ही पोपटाची प्रार्थना ही पोपटाची भक्ति पोपटा
 त्या कोण्ही शिकविलें तर असी प्रार्थना असी भक्ति
 पोपट करील. अशा प्रार्थनेचा पोकळपणा लोकांस
 सहज समजत नाही हें मोठें आश्चर्य लेंकरास बापा
 पासून कांहीं मागायाचें आहे तर तो बापाची प्रार्थना
 कसी करील हे बापा हे बापा हे बापा असें ह्यणत अ
 सल काय असें ह्यणत बसला तर बापास राग न येई
 ल काय माझी थहा करितोस काय माझी प्रार्थना करा

याची आहे तर माझी भीड धरून मन मोकळे करून
 माझी प्रार्थना कर असें लेंकरास नह्यणेल काय को
 ण्हा एकाने कांहीं वाचीट काम करून फांसी जाणार
 आहे त्या जवळून राजा गेला तर राजापासीं आपल्या
 जिवाचें दान मागेलच परंतु कसें मागेल हो हे राजा
 हे राजा हे राजा इतकेंच बोलेल काय तर नाहीं परं
 तु आपल्या अपराधास कबूल होऊन क्षमा मागील
 राजास कळ कळ वाटे अशा गोष्टी बोलेल हे महारा
 ज मी अपराधी मी मोठ अपराधी आहे खरे तरी मज
 वर दया कर तूं ह्यपाळू आहेस तूं दयाळू आहेस तूं
 करुणासागर आहेस मी तुझ्या पायां पडतो हें राजा
 माझी क्षमा करून माझ्या जिवाचें दान मला कर अ
 सें बोलेल. बरे तर बापापासीं लेंकरूं करावयाचें नाहीं
 राजापासीं अपराधी आपल्या जिवाचें दान मागताना
 करावयाचा नाहीं तें आपण देवापासीं करावें काय
 अहो ही कसी गोष्ट आहे असें जे करितात ते मोठे पा
 प करितात खरे. हें मोठें पाप अवघे दोंगी करित अ
 सतात परंतु त्यां सारिखें तुझी करूं नका असें ये म्नी
 खीस्त आपल्या शिष्यांस बोलतो.

तर प्रार्थना कसी करावी हा प्रश्न जर केला तर ह्याचें उत्तर सहजच मिळेल. येथे ज्या गोष्टी आपल्या शिष्यांस सांगितल्या त्यांत ह्याचें उत्तर आलें आहे. एकांतीं जेथें लोकांच्याने पाहावत नाही अशा ठिकाण्यांत जाऊन देवाची प्रार्थना केली पाहिजे. एकटा एकला असून जी प्रार्थना करावी त्या प्रार्थने विषयी ही गोष्ट सांगितलेली आहे. भक्तांच्या मंडळी बरोबर जी प्रार्थना करावी त्या प्रार्थनेस ही गोष्ट लागत नाही.

एकट्या एकल्याने जी प्रार्थना करावी ती एकांतीं व्हावी ह्याचीं कारणे अनेक आहेत. लोकानी पाहिल्यामुळे आणि साधू भक्त धार्मिक असा समजल्यामुळे जो गर्व उत्पन्न होतो तो उत्पन्न न व्हावा म्हणून एकांतीं प्रार्थना करावी हें एक कारण. आपण प्रार्थना करते वेळेस लोक जवळ आहेत तर आपली बुद्धि फांकती आपलें मन व्यग्र होतें म्हणून एकांतीं जाऊन प्रार्थना करावी असें दुसरें कारण आहे. आपण प्रार्थना करते वेळेस लोक जवळ आहेत तर आपणास दडपण आहे असें आपल्या जिवास वाटतें मग जें बोलयाचें आहे तें बोलवत नाही. आपण देवाची प्रार्थ-

ना करितों तेव्हां आपलें मन मोकळें करावें आपल्या मनांत ज्या दुष्ट कल्पना उठल्या त्या सांगाव्या आपल्या तोंडांतून जे दुष्ट शब्द निघाले ते सांगावे आपल्या हाताने जीं वाईट कामें घडलीं तीं सांगावीं हीं सगळीं आपल्या पदरीं घेऊन क्षमा मागावी आणि आपणास ज्या कांहींचें भय वाटतें तें सांगून त्याचें वारण मागावें आणि देवाने जे उपकार केले त्यांज करितां देवाचें स्तवन करावें अशी इच्छा आपणास असती परंतु लोकजवळ आहेत तर हें होत नाही. लोकांच्या कानावर घालायाजोग्या नाहीत तरी प्रार्थना करितांना ह्मणून दयाळू देवाच्या कानावर घालायाजोग्या आहेत अशा कित्येक गोष्टी आहेत ह्या गोष्टी एकांतीं गेल्यावांचून सांगवत नाहीत. एकांतीं प्रार्थना करण्याचीं कारणे असीं मोठीं आहेत.

एकट्या एकल्याने जी प्रार्थना करावी ती एकांतीं करावी ही देवाची आज्ञा खरें तरी एकांतीं जावत नाही असा प्रसंग जर पडला तर लोक जवळ आहेत ह्याची चिंता धरून ये. लोकांची भीड टाकून देवाची प्रार्थना केली पाहिजे लोकांच्या भयाने देवाची प्रार्थना सो-

डाची हें फार वाईट होय.

प्रार्थना कशी करावी ह्याविषयी सांगायाजोग्या बहूत गोष्टी आहेत परंतु गंधाचा विस्तार न व्हावा म्हणून सांगित नाही ज्या गोष्टी संक्षेपें करून सांगितल्या आहेत त्यांचा चांगला विचार करावा. आतां कोणत्या गोष्टींविषयी प्रार्थना करावी हें प्रकरण सांगतो.

कोणत्या व कशा गोष्टी देवापासीं प्रार्थना करून मागाव्या हें आमचा प्रभु आणि तारणारा येशू ख्रीस्ती ह्यांने स्पष्ट दाखविलें आहे. तो आपल्या शिष्यांस बोलला कीं ह्याप्रकारें तुम्ही प्रार्थना करा.

हे आमच्या बापा आकाशांत राहान्या तुझे नाम पवित्र मानिलें होवें. तुझे राज्य येवो. जसी आकाशांत तुम्ही इच्छा चालती तसी पृथ्वींतहि चालो. आमची नित्याची भाकर आज आह्यास दे. आणि जसें आह्या आपल्या ऋण्यांस सोडितों तसें तूं आमचीं ऋणें आह्यास सोड. आणि आह्यास परीक्षेंत नेऊं नको परंतु दुष्टापासून तार कांकिं राज्य सामर्थ्य आणि प्रताप हीं सर्वेकाळ तुम्हांच आहेत तथास्तु.

ही जी प्रार्थना येशूने आपल्या शिष्यांस शिक

विली लाहान आहे खरें तरी अर्थ किती आहे. अहो मित्रानो माझ्या बोलण्याकडे लक्ष लावा माझ्या गोष्टींलावि तद्द्या जी प्रार्थना येशू ख्रीस्ताने आपल्या शिष्यांस शिकविली तिचा उल्लेख करितों मल्लेक वाक्याचा अर्थ अनुक्रमाने सांगतो.

हे आकाशांत राहान्या आमच्या बापा.

कोण्हा एकाची विनंती करावयाची आहे तर प्रथमीत्याचा महिमा वर्णवा आणि त्याचा व आपला संबंध जो आहे ज्या संबंधावरून आपण त्याची विनंती करितों तो सांगावा हें योग्य आहे. तर आपल्या प्रार्थनेच्या प्रारंभी देवाचा महिमा वर्णवा आणि देवाचा व आपला जो संबंध आहे तो सांगावा असें येशूने शिकविलें हे आमच्या बापा ह्या शब्दांवरून देवाचा व आपला संबंध समजतो. आकाशांत राहान्या ह्या शब्दांवरून देवाचा महिमा समजतो. देव आत्मा आहे देव मूर्तिमान् नाही देव आत्मरूपें सर्वत्र सर्व ठिकाण्यांत आहे देव आत्मरूप आहे म्हणून कोण्हाच्या दृष्टीस पडत नाही तरी तो कोण्हापासून लांब नाही तो सर्वोस पाहता सर्वोच शब्द

ऐकतो सर्वांच्या मनांतील कल्पना जाणतो सर्वांच्याका
माचें अवलोकन करितो. त्याला आंधार आणि उजेड
रात्र आणि दिवस सारखीच आहेत. आकाश त्याचें
बसायाचें आसन आहे आणि पृथ्वीही त्याच्या पायां
चें आसन असें आलंकार रूप वर्णन आहे. देवाचें ते
ज व प्रताप त्याच्या कामावरून दिसतात. सूर्य चंद्र
तारे समुद्र झाडे फुले हीं सगळीं देवाचे गुण दाखवि
तात परंतु एक स्थान आहे ज्या स्थानीं देवाचे सर्व गुण
विशेषंकरून प्रगट आहेत तीं स्थान देवाच्या पोथी-
मध्ये आकाश ह्मणून ह्मटलेले आहे. ह्या स्थानीं देवाचे
असंख्यात दूत पवित्र ज्ञानशाली बलशाली तेजोशा
ली असे दूत राहतात.

देव सर्वांचा उत्पन्न करणारा आहे जितकीं माण
संजन्मतात तितक्यां स तोच जन्मास घालणारा आहे
ह्मणून देव सर्वांचा बाप आहे परंतु मनुष्यजाति पापा
ने भ्रष्ट झाली ह्मणून सर्व माणसें जन्मापासून देवाच्या
घरचीं बाटलेलीं असतात सर्व माणसें जन्मापासून
जातिस्वभाव परत्वे करून पाप करितात देवाला विसर
तात देवाला पाठीमागे टाकतात देवाच्या आज्ञा मो-

डून देवाचा अपमान करितात तर बापापासून फित-
लेलीं लेंकरें असीं सर्व माणसें स्वभावाने आहेत. अ
सीं असतांना देव बाप आहे ह्या संबधावरून देवाची
प्रार्थना त्यांच्यानीं करवत नाहीं. हीं माझीं लेंकरें आहे
त असा त्यांचा अंगीकार देव करित नाहीं. दुष्ट आ-
त्मा जो सैतान त्याचीं लेंकरें तीं आहेत असे त्यांज-
विषयीं देवानें ह्मटले आहे. तर देवाला बाप कोण्ही
ह्मणावे. हा प्रश्न जर करितां तर ह्याचें उत्तर मीं करितों.
ज्यांस पापाचा पश्चात्ताप झाला आहे ज्यांचें मन पवित्र
आत्म्याच्या योगाने पालटले आहे जे पापापासून फि-
रून पापाला रडून एकला जो तारणारा ह्मणजे येशू
ख्रीस्त ह्याला शरण आले आहेत त्यानींच देवाला बा
प ह्मणावे. तीं पहिले दुष्ट आत्म्याचीं लेंकरें होतीं खरें
परंतु पापापासून फिरून येशूवर भाव ठेवितांच त्यांचा
दुसरा जन्म झाला. जितकीं माणसें येशू ख्रीस्तावर भा
व ठेवितात तितक्यां स देवाला बाप ह्मणायाचा अधि-
कार असतोच. हीं माझीं लेंकरें आहेत असा त्यांचा
अंगीकार देव करितोच. बापा सारिरवा देव त्यांजवर
दया करितो बापा सारिरवा देव त्यांस संभाळितो आणि

पोसितो पश्चिमे पासून पूर्व जितकी लांब तितकीं लांब त्यांचीं पापें देव दूर करितो. ताच्या मुलाचा विसर आयीला पडावा ही गोष्ट कठीण आहे तरी एखाद्या वेळेस ही कठीण गोष्ट घडती. आयीला देखील ताच्या मुलाचा विसर पडतोच. परंतु पापाला रडून येऊ रवी स्ताला शरण आली आणि असा दुसरा जन्म पावून देवाचीं लेंकरें झालीं असीं जीं माणसें त्यांचा विसर देवास कधीं पडायाचा नाही गळ्याच्या तायीता सारिखे त्यांस वागवितो आणि पाळितो.

पापाचा पश्चात्ताप पावून येऊ रवी स्तावर भाव ठेवून देवाचीं लेंकरें झालीं जीं माणसें त्यांस केवटीं मोठी पदवी मिळाली हो. तीं माणसें धन्य रवरे. त्यांचें कल्याण झालें रवरे. संपत्ति जरीं नाही उत्तम वस्त्र जरीं नाही उत्तम भोजन जरीं नाही तरी त्यांचें परम सुख आहे. देव आमचा बाप आहे आमचा फार कृपाळू दयाळू बाप आहे आह्मी त्याचीं लेंकरें आहो आमुष्यापर्यंत आह्मी त्याची सेवा ह्या लोकीं करूं जीं कामें त्यानें सांगितलीं तीं करूं मग मरणानंतर आह्मी त्यापासीं जाऊं आणि पवित्र निरंतर सुख भोगूं असा

विचारं करून काय आनंद पावतात हो.

तुझे नाम पवित्र मानिलें होवो.

जो सुपुत्र आहे तो आपल्या बापाच्या नावाचा अभिमान बाळगितो बापाच्या अवरूविषयीं चिंता धरितो बापाच्या नावाला कोण्ही बद्दा लाविता बापाचें नाव कोण्ही तुच्छ मानिलें बापाचें नाव कोण्ही हलक्याम नाने घेतलें तर त्याला फार दुःख वाटतें सर्वांनी त्याच्या बापाचा मान करावा त्याच्या बापाच्या नावाची भीड धरावी असी त्याची इच्छा असती. लोकांमध्ये बापाची प्रतिष्ठा आहे तर आनंद करितो बापाची अप्रतिष्ठा आहे तर खिन्न होतो. असेंच जीं माणसें येऊ रवी स्तावर भाव ठेवून देवाचीं लेंकरें झालीं त्यांस त्यांच्या बापाच्या नामाची मोठी प्रीति असती. देवाचें नाम त्यांस फार प्रिय असतें त्याचा अभिमान फार बाळगितात. देवाचा मान सर्वांनी करावा देवाच्या नामाची भीड सर्वांनी धरावी देवाचें भय सर्वांनी बाळगावें असी त्याची मोठी इच्छा असती. देवाच्या नामाचा मोठेपणा जिवापेक्षां त्यांस प्रिय असतो म्हणून तुझे नाम पवित्र

मानिलें होवो ही विनंती पहिलें करावी असें येशू ख्री
स्ताने शिकवले.

देवाचें नाम पवित्र मानितात असीं थोडकींचं
माणसें आहेत. देवाच्या नामाची अवहेळणा करिता
त असीं बहुत माणसें आहेत. जीं माणसें पोपटासा
रिखें देवाचें नाम बहुदां घेऊन प्रार्थना केली असें
समजतात तीं देवाच्या नामाचा अपमान करितात.
जीं माणसें देवाच्या नामाने खोटी शपथ वाहतात तीं
देवाच्या नामाचा अपमान करितात. कांहीं आश्चर्यवा
टले असतां अरे देवा अरे भगवान असे शब्द देवाक
डे लक्ष्य न लावितां देवाच्या नामाची भीड न धरितां
हलक्या मनाने बोलतात असीं जीं माणसें तीं देवा-
च्या नामाचा अपमान करितात. देवाच्या नामाचा अ-
पमान करणें हें मोठें पाप आहे. आपल्या नामाच्या मो
उपणाची चिंता देव इतकी बाळगितो किंज्या दाहा
आज्ञा त्याने दिल्ल्या त्यांतील तिसरी आज्ञा असीसां
गितली.

देवाचें नाम उगीच ह्मणजे कारणावांचून
किंवा हलक्या मनाने घेऊनको

लोकांच्या दृष्टीस हें पाप लाहान परंतु देवाच्या दृ
ष्टीस हें पाप फारच फारच मोठें आहे. प्रजेचा माल चो
री करून घेणें हें राजांच्या दृष्टीस वायीट काम आहे ख
रें परंतु राजाचा अपमान करणें त्याच्या आज्ञाची अव
हेळणा करणें किंवा बंड करणें त्या चोरीपेक्षां वायी
ट वाटतें. हें वाजवीच त्यापेक्षां वायीट आहेच खरें
कांकिं प्रजेच्या मालाची चोरी करितो जो तो एकाचा
अपकार करितो परंतु राजावर उठतो जो तो सगळ्या
देशाचा अनर्थ करितो. असें देवाच्या नावाचा अपमा
न करणें हें मोठें मोठें पाप समजावें.

तुझें राज्य येवो

देव राजा आहे देव राजाधिराज आहे तो सर्व
सृष्टीचा राजा आहे. सर्व जीवजंतू त्याच्या प्रजा आहे
त त्याची सेवा करावयास त्याने सर्वास उत्पन्न केलें.
देवाचें राज्य सर्वावर आहेच तर तुझें राज्य येवो हें
कां मागावें हा प्रश्न तुझी कराल तर मी सांगतो एका.

देवाचें राज्य सर्वीवर आहे हें खरें सर्व सृष्टि त्याच्या स्वाधीन आणि त्याच्या हाता खाली आहे. तो आपल्या इच्छेप्रमाणें चालतो त्याची बुद्धि त्यास सांगती तसें तो करितो त्याला प्रतिबंध कोण्हाच्याने करवत नाही ह्मणून हा अर्थ घेऊन तुझे राज्य येवो हें मागूं नये ह्या अर्थात देवाचें राज्य पहिल्या पासून आलेंच आहे. ज्या राज्याच्या येण्या विषयीं मर्थांना करावयास येऊने शिकवले हें राज्य न्यारें आहे हें अंतःकरणावरचें राज्य मनावरचें राज्य आहे. हें राज्य प्रीतिचें राज्य होय हें राज्य ह्मणजे खरेपणा शांति आणि पवित्र आत्म्याच्या योगें करून आनंद असें आहे. ज्याचें मन पवित्र आत्म्याने पालटलें आहे ज्यास पापाचा खरा पश्चात्ताप झाला ज्याच्या मनांत देवावर प्रीति उत्पन्न झाली ज्यास देवाच्या आज्ञा सर्व प्रिय वाटतात देवाच्या सर्व आज्ञा मानाव्या असें ज्याचें मन असतें त्यावर हें राज्य आलें आहे. ह्या अर्थात देवाचें राज्य जें सर्वावर यावें तें अजून सर्वावर आलें नाहीच. मनुष्य जाति देवापासून फिटली आहे. देवाचें भय टाकून देवाची भीड टाकून माणसें मनस्वी चालतात देवाच्या आज्ञा तुच्छ करून

त्यांच्या मनास येईल तसें करितात. असें मनुष्य जातीने देवाचें राज्य टाकिलें. फितलेली मनुष्यजाति देवाच्या राज्याखाली फिरून आणावया करितां देवाचा पुत्र येऊ खरीस्त अवतरला मनुष्याचा देह धरून मनुष्याचा जन्म घेऊन मनुष्यांमध्ये राहून त्याने आपला जीव देऊन मनुष्य जातीच्या पापाचें प्रायश्चित्त केले. ह्या प्रायश्चित्ता करून देवाच्या त्यागास ठपका आल्यावांचून देवाने मनुष्य जातीवर दया करावी असी वाट त्याने पाडली.

देव जो बाप त्याने आपल्या पुत्राच्या हातीं राज्य दिलें आहे येऊ खरीस्त देवाचा पुत्र तो राजा तो परम हुंपावान् प्रीतिमान् बुद्धिमान् पराक्रमवान् राजा आहे त्याचें राज्य धर्मराज्य त्याच्या मजा ह्मणजे त्याचे भक्त त्याच्या राज्याखालीं फार सुख भोगितात. सर्व लोकांचें कल्याण ते इच्छितात ह्मणून हें सुख सर्वांनी भोगावें सर्वांनी अज्ञा चांगल्या राज्या खाली यावें ह्यासाठीं तुझे राज्य येवो असी मर्थांना करावयास येऊनें शिकवले. तुझे राज्य सर्व लोकांवर उगवती पासून मावळतीपर्यंत पृथ्वीवर अहद तहद येईल असें

वचन देवाने आपल्या पुत्राला केले आहे. येरू ख्री-
स्ताच्या प्रजा त्याजवर मोठी प्रीति ठेवितात तर हें व-
चन पूर्ण व्हावे ह्मणून तुझे राज्य येवो अशी प्रार्थना
त्यानी करावीच. देवाचे वचन कांहीं चुकायाचे नाहीं
ते निश्चये पूर्ण होईल येरू ख्रीस्ताचे राज्य सर्व पृथ्वी
च्या लोकांवर येईल ही गोष्ट तर निस्संशय आहे ह्मणू-
न त्याच्या भक्तांनी आनंद करावा. येरू ख्रीस्ताचे रा-
ज्य सर्व पृथ्वीवर आले ह्मणजे सर्व लोकांचे कल्या-
ण होईल सर्व लोकांस शांति व समाधान होईल.

येरू मोठा पराक्रमवान् राजा आहे तर जो को-
णही पापाळा रडून पापाळा सोडून त्याला शरण येतो
आणि त्याची प्रजा होतो त्याला पोसावयास व पाळाव-
यास राखावयास येरू समर्थ आहे. आणि जो कोणही
पाप सोडीत नाही त्याला शरण येत नाही त्याची प्रजा
होत नाही त्यास दंड करावयास येरू समर्थ आहे.

जसी आकाशांत तुषी इच्छा चालती तसी
पृथ्वींतहि चाले

जो राजा आहे त्याची इच्छा चालली पाहिजे त्या
ची इच्छा चालत नाही असे झाले तर तो राजा नाही.

देव राजाधिराज असतांना सृष्टीचा धनी असतांना
परात्पर स्वामी असतांना त्याची इच्छा अवश्य करू-
न चालली पाहिजे. त्याच्या आज्ञाप्रमाणे चालावे हें त्या-
च्या सर्व प्रजांचा धर्म आहे. देव आमचा उत्पन्न करणारा
आह्मी त्याची सेवा आणि भक्ति करावी ह्मणून त्याने
आह्मास उत्पन्न केले. देव आमचा राजा आह्मी सर्व
त्याच्या प्रजा आणि तो कसा राजा हो ह्मणजे फार वृ-
षालू दयाळू ज्ञानी न्यायी पवित्र पराक्रमी सत्यशील
असा राजा आहे तर आह्मी त्याची इच्छा चालवावी
आह्मी त्याच्या इच्छे प्रमाणे वागावे हें आह्मास अव-
श्य करून लागते त्या गोष्टीला आह्मी बांधलेले आहो-
ं त्यांत संशय नाही.

देव पवित्र ज्ञानी न्यायी दयाळू असतांना त्या-
ची इच्छा नित्य सर्वकाळ उत्तम ह्मणजे पवित्रज्ञानाची
आणि न्यायाप्रमाणे असती ही गोष्ट उघडीच आहे
कांकि देव परम पवित्र मनाचा असतांना त्याच्याने वा-
ईट इच्छा करवत नाही. देवाची इच्छा प्रजांस कल्याण
कारक आहे तर त्याच्या सर्व प्रजानी त्याची इच्छा चाल-
वावी आणि त्याच्या इच्छेप्रमाणे वागावे हें सहजच

दिसते.

जसी आकाशांत देवाची इच्छा चालती तसी पृथ्वींतहि चालावी ही प्रार्थना करावयास येऊनें शिकविलें तर आकाशांत देवाची इच्छा कसी चालती आणि पृथ्वींत कसी चालती ही गोष्ट पाहिली पाहिजे. आकाश पवित्र जागा आहे तेथें पाप अगदीं नाही. जसा देव पवित्र मनाचा आहे तसे आकाशांतले सर्व राहणारे पवित्र मनाचे आहेत. त्यांस पापबुद्धि किंवा पापवासना अगदीं नाही. देवाचें मन आणि आकाशांतल्या राहणाऱ्या पवित्र दूतांचें मन एकच आहे. देवास जें चांगलें वाटतें तें त्यांसही चांगलें वाटतें. देवास जें बायीं वाटतें तें त्यांसहि वाईट वाटतें. ते सर्व पवित्र असतांना जें कांहीं पवित्र असतें तें त्यांस प्रिय तर देव आपण परम पवित्र असतांना आणि सर्व पवित्रपणाचा आणि चांगुलपणाचा कंद असतांना देवपणावर त्यांचा परम प्रेम असतो. आकाशांतल्या राहणाऱ्यांची गोष्ट असी असतां ते देवाच्या आज्ञा फार प्रीतिने मानितात. देव पवित्र असतां तेहि पवित्र असतां देवाचें मन आणि त्यांचें मन एकच असतां जी कोण्ही

आज्ञा देव करितो त्यांस फार गोड असती ते तिला तेव्हांच मानितात. देवाच्या आज्ञा मानण्याविषयी कोण्ही गमत नाही. कोण्ही मनांत कुडत नाही. कोण्ही कुरबुर करित नाही. देवाच्या आज्ञा मानण्यांत त्यांस फार हर्ष वाटतो ह्मणून सदां सर्वकाल फार उत्साहें करून मानितात. आकाशांत कोण्ही गर्वी नाही. आकाशांतले राहणारे सर्व नम्र आहेत. देवाचें तेज व प्रताप व मोठेपणा पाहून त्यांच्या आज्ञा फार नम्रपणाने मानितात. आकाशांत देवासी कोण्ही आड होत नाही. त्याची इच्छा विनदिक्कत चालती. पृथ्वींत देवाची इच्छा असी चालत नाही. पृथ्वीवरचीं सर्व मनुष्ये देवाच्या मजा आहेत आणि देवाच्या आज्ञा मानणें हे त्यांस लागतें हे त्यांचा धर्म खरा परंतु मनुष्य जाति देवापासून फितल्यामुळे सर्व मनुष्ये जन्मापासून देवासी आड असतात. देवाच्या आज्ञा मानण्यांत त्यांस आनंद वाटावा परंतु त्यांची बुद्धि पापाने बिघडली ह्मणून त्यांस वाटत नाही. त्यांच्या अंतःकरणाचे डोळे आंधळे झाले ह्मणून जें त्यांस चांगलें वाटतें तें बायीं वाटतें आणि जें बायीं वाटावें तें चांगलें

(२८)

वाटतें असें कीं देवाच्या आज्ञा मानणें जें गोड वाटा
वें तें कडू वाटतें परंतु पाप करणें जें कडू वाटावें तें
गोड वाटतें ही मनुष्य जातीची गोष्ट आहे. जन्मापा
सून जातिस्वभावाने सर्वांचें मन देवापासून पापाक
डे लागलेलें असतें परंतु पवित्र आत्म्यानें कित्येकां-
चें मन पालटलेलें जातें मग देवाच्या आज्ञा त्यांस गो
ड वाटतात मग देवाच्या आज्ञा मानण्यांत त्यांस हर्ष
होतो आकाशांतल्या दूतां सारिखे ते देवाच्या आज्ञा
मात्रुं लागतात ही थोडक्यांची गोष्ट आहे परंतु सर्वा
ंची गोष्ट असी असावी सर्व पृथ्वी वरच्या माणसांची
गोष्ट असी होईल तेव्हां मात्र पृथ्वीचें कल्याण हो-
ईल.

ज्या घरचा धनी ज्ञानी आहे न्यायी आहे दयाळू
आहे पवित्र मनाचा आहे आणि जी कोण्ही आज्ञा तो
करितो ती उत्तम पवित्र ज्ञानाची आणि न्यायाप्रमाणें
असती आणि त्या घर धन्याचीं मुलें माणसें फार प्री
तीने व उत्साहाने त्याच्या आज्ञा मानितात त्या घरांत
किती सुख हो. असा घर धनी देव आहे आणि अशा म-
नाने आकाशांतले राहणारे त्याच्या आज्ञा मानिताने तर

(२९)

आकाशांतलें सुख किती हो. जो राजा परम बुद्धिमा-
नू नीतिमानू शक्तिमानू व प्रजावर दयावानू आणि
त्याच्या प्रजा फार प्रीतीने आणि नम्रपणाने त्याच्या
आज्ञा मानितात ते राज्य कसें चांगलें राज्य आहे
त्यांतल्या प्रजांस किती सुख मिळतें. असा राजा दे
व आहे आणि आकाशांतले दूत अशाच प्रजा आ
हेत. आकाशाची गोष्ट जसी आहे तसी पृथ्वीची
गोष्ट असावी ह्मणून आकाशांत तुसी इच्छा जसी
चालती तसी पृथ्वींतहि चालो ही प्रार्थना करावया
स येणू खरीस्तानें आपल्या शिष्यांस शिकविलें.

आमची नित्याची भाकर आज आह्यासंदे

पोटासाठीं लोक कसे श्रम करितात किती क
ष्ट करितात किती काळजी बाळगितात थोडक्याने
समाधान पावत नाहीत फार पाहिजे. दिवसानदिव-
स खायाला पांघरायाला मिळालें तर पुरे वाटावें परं
तु पुरें वाटत नाहीं मोठा संग्रह पाहिजे पुष्कळ वर्षा-
ंची बेजमी पाहिजे नाहीं तर शांत होत नाहीं. चांग
ली खायाजोगी भात भाकर तेणें करून संतोष मानावा

(३०)

परंतु मानत नाहीत प्रकानें मिष्टानें पाहिजेत नाहीं
तर सुख वाटत नाहीं. लोक जर थोडक्याने तृप्त अस-
तात जर केवळ चांगल्या भात भाकरीने संतोष मानि-
तात तर इतके कष्ट न लागतात. लोकांच्या लोभामुळे
आणि अविश्वासाने मुळे इतके कष्ट घडतात लोभ नस-
ता तर चांगली भात भाकर मिळाल्यावर संतोष वाट-
ता. अविश्वास नसता तर पुष्कळ वर्षांच्या बेजमीनी
काळजी नसती. चालत्या दिवसाला स्वायाला आहेत
र देवाचा उपकार मानून आनंद वाटावा उद्यांचा दिव-
स आल्यावर आपण देवावर भरवसा ठेवून उद्योग क-
रू. त्या उद्योगाला देव सफल करील मग उद्यांला स्वा-
याला मिळेल असे लोकांचे मन असावे. देवावर वि-
श्वास असता तर असे मन असते परंतु बहूत करून
लोकांचे मन फार निराळे आहे बहूत करून लोक देवा-
ला अगदी विसरतात देवाच्या आशीर्वादाचाचून आ-
पले उद्योग निष्फल ह्याची आठवण अगदी सोडिता-
त आपल्या उद्योगावर मात्र आपल्या बलावर मा-
त्र विश्वास ठेवितात अशांचे मन फार वायीट आ-
हे. सर्वांचे मन एक नाही देवाला विसरित नाहीत

(३१)

देवच स्वायाला देईल असा भाव धरितात असीं ब-
हूत माणसे आहेत परंतु त्यांस आळस फार आळसा-
मुळे तीं आपण उद्योग करित नाहीत रिकामी बसता-
त आणि खुशाल निजतात अशांचेहि मन फार वा-
यीट आहे तर चांगले मन कसे ह्मणून जर पुसतात
र असे देवावर पूर्ण भाव ठेवावा देवावर भाव ठेवल्या-
मुळे सर्व काळजी टाकावी मनांतून अगदी घालवा-
वी तरी आळस देवाला फार वायीट वाटतो आळस
सोडावा उद्योग करावे ही ह्याची आज्ञा आहे हे आ-
ठवून पुरते उद्योग करावे हे चांगले मन.

पापाचा खेद करून पापाला सोडून येशूला शरण
जाऊन देवाची लेंकरें झालीं असीं जीं माणसे त्यांस लो-
भ नसावा परंतु थोडक्याने त्यांनी समाधान पावावे.
चांगली भात भाकर मिळाली तर तेणे करून त्यांनी
संतोष मानावा. गुजरत्या काळाची बेजमी आहे तर
देवाचा उपकार मानून पुढच्या काळाची काळजी त्या-
ने सोडावी हे दर्शवाया साठीं आमची नित्याची भा-
कर आज आह्मास दे असीं प्रार्थना करावयास येशू-
ने शिकविले.

येवू खीस्तावर विश्वास ठेऊन देवाचीं लेकरें
 झालीं जीं माणसें त्यांस काळजी कां वाटावी त्यांचा
 आकाशांतील बाप त्यांचा संभाळ करणारा आहे सग
 ढी सृष्टि त्यांच्या आकाशांतील बापाचीच आहे तर
 त्यांस चांगली उपयोगी कल्याण कारक होईल अशा
 कोण्हे एके गोष्टीची वाण होणार नाहीं ह्मणून त्यांस
 काळजी नसावी. देवाचीं लेकरें त्या लोकीं जसीं परदेशी
 आठवडे वायीक माणसें तसीं आहेत. त्यांचें घर एथें
 नाहीं त्यांचें घर आकाशांत आहे. त्यांचें वतन एथें ना
 हीं त्यांचें वतन आकाशांत आहे. तीं त्या लोकीं अस-
 तांना घराकडे चालत आहेत जोपर्यंत त्या जगांत आ-
 हेत तोपर्यंत वाटेवर आहेत देवाज्ञा त्यांस झाली ह्म-
 णजे त्यांचें चालणें संपलें तीं घरास पहोंचलीं वाटेवर
 सुख भोगायाला वाटसरूपदात नसतो. घरास पहोंच-
 ल्यावर सुख होईल असी आठवण करून वाटेवर पोटा-
 ला भात भाकर मिळाली तर संतोष मानितो त्यापेक्षां
 अधिक मिळाले तर देवाची ह्मणा आहे असें ह्मणून
 देवाचा उपकार मानितो. देवाच्या लेकरांची गोष्ट अ-
 सीच आहे घरीं पहोंचल्यावर बापापासीं निरंतर

पवित्र सुख मिळेल हें आठवून संसाराच्या सुखावर
 चित्त ठेवीत नाहीत परंतु अल्पसंतोषी असतात. दे-
 वाने जर संपत्ति दिली तर गरीब गुरीबांवर दया क-
 रून भुकेल्यांस खायाला घालितात नांगव्यांस पांघ-
 रवितात रोम्यांचा समाचार घेतातात अज्ञानी जे
 आहेत त्यांस ज्ञान याचें ह्मणून जागोजाग शाळा स्था-
 पित्तात त्या वाटांनी संपत्तीचा सद्व्यय करितात.

आणि जसें आह्मी आपल्या ऋण्यांस सोडितों
 तसें तूं आमचीं ऋणें सोड

कोण्हा एकानें दुसऱ्यावर अपराध केला तर तो
 त्या अपराधामुळे त्याचा ऋणी झाला. आह्मी देवाच्या
 आज्ञा मोडल्या तर आह्मी देवाचे घरीं ऋणी झालों. आ-
 मचीं ऋणें देवाने सोडावीं असी आमची इच्छा आहेत
 र आह्मी आपल्या ऋण्यांस सोडिलें पाहिजे ह्मणजे त्या
 च्या अपराधांची क्षमा केली पाहिजे. दुसऱ्याने आपलें
 कांहीं वायीट काम केलें तर त्या वायीट कामामुळे पोटा
 मध्यें द्वेष बाळगितो ज्याने वायीट केलें तो पस्ताडून आ-
 ला आणि पायांपडून म्यां वायीट केलें माझी क्षमा कर
 असें बोलू लागला तरीं द्वेष सोडीत नाहीं असाजो तो

देवाच्या दृष्टीस फार दुष्ट आहे. सर्व मनुष्यानी एकमेकावर प्रीति करावी ही देवाची आज्ञा आहे मनुष्यजाति ह्मणून एक कुटुंब आहे सर्व मनुष्ये भाऊ बहिणी आहेत तर भाऊ बहिणीनी एकमेकासी भांडावे हे फार वायीट आहे परंतु भाऊ बहिणीनी परस्पर प्रीतिवाळगावी हे फार योग्य आहे हे फार शोभते.

एकाने दुसऱ्यावर अपराध केला तर त्या दुसऱ्याने तो अपराध त्याला दाखवावा वसवसून गुरकावून दाखवावा असें नाही परंतु भायींबंदीने दाखवावा अपराधकरी पस्तावला आणि आपला अपराध पदरी घेऊन क्षमा मागू लागला तर त्याची क्षमा करावी आणि त्याने जो अपराध केला तो मनांतून घालवावा. अपराधकरी पस्तावत नाही त्यास किती बोलला तरी समजत नाही ऐकत नाही असें आहे तर त्याने जो अपराध केला त्याचा हिचोब देव घेईल हे आठवून त्याला जाऊ द्यावे. मी सूड घेईन सूड घेतल्याचाचून मी सोडायचा नाही असें कोणही बोलू नये असें कोणही मनांत आणू नये सूड घेण्याचा अधिकार कोण्हा मनुष्याकडे नाही सूड घेण्याचा अधिकार केवळ देवाकडे आहे. देव

सृष्टीचा राजा आणि न्याय करणारा आहे. शेवटल्या दिवसी तो सर्व मनुष्यांचा न्याय करील तेव्हा तो सर्वपापाचा सूड घेईल तर आपणास कोण्हा एकाने कांहीं वायीट काम केले तर त्याची गयी करावी हे योग्य तरी त्याने जें वायीट केले तें राज्याच्या बंदोबस्तासाठी कायदे घाले त्यास मोडून त्याने केले तर सरकारांत गोष्ट न्यावी हे बहूत करून चांगले असते. त्याचा सूड घ्यावा ह्या बुद्धीने नाही परंतु त्याला दंड बसत्यावर त्याला धाक व्हावा मग त्या धाकाने त्याने वायीट काम सोडावे आणि रावी हि त्याचा दंड आठवून सर्व लोकांस वायीट काम करण्याविषयी धाक बसावा ह्या बुद्धीने सरकारांत गोष्ट न्यावी उत्तम आहे. दुष्टांचा दंड आणि भत्यांचा संभाळ करावयासाठीच राजे आणि न्यायाधीशांजें त्यांस देवाने अधिकार दिल्हा आहे तर असें वायीट काम फिरून न घडावे ह्या बुद्धीने दुसऱ्याने केलेले वायीट कामाची नालिस्त सरकारांत जो करितो तो चांगले करितो परंतु सूड घेण्याच्या बुद्धीने जो नालिस्त करितो तो वायीट करितो असें समजा. दुसऱ्याने जें वायीट केले तें सरकारचे कायदे मोडून केले नाही किंवा

आपली दाद सरकारांत लागत नाहीं असें आहे तर सड घेण्याचें मन अगदीं दूर करून तें वाईट काम आपण पोटांत घालावें.

एकमेकावर दया करण्याची बुद्धि एकमेकांच्या अपराधांची क्षमा करण्याची बुद्धि फार सुंदर फार उत्तम आहे. ही बुद्धि सर्वांची बुद्धि असती तर सर्वांचें कल्याण असतें सर्वत्र तंटे बरबडे नाहींसे असतात. ही बुद्धि अवश्य बाळगिली पाहिजे हें दाखवायासाठीं जसें आह्मी आपल्या ऋण्यांस सोडितों तसें तूं आमचीं ऋणे आह्मास सोड ही प्रार्थना करावयास येऊने शिकवले. ही बुद्धि जो बाळगीत नाहीं त्या जवर देव दया करणार नाहीं हें येऊने साफ सांगितलें आहे. तर ही फार भारी गोष्ट आहे ही गोष्ट ध्यानावर आणून खोल विचार केला पाहिजे. आह्मी दुसऱ्यांचे अपराध सोडीत नाहीं तर देव आमचे अपराध सोडणार नाहीं मग ह्या गोष्टीविषयीं काळजी धरिली पाहिजे. दुसऱ्यांनी आह्मावर केलेले अपराध धोडे आहेत परंतु आह्मी देवाच्या आज्ञा मोडून अपराध केले ते किती डोयीवरचे केंद्रा समुद्राच्या किनाऱ्यास

बाळूचे खडे कोण्हा एकाच्याने मोजवतील तरी आमचे अपराध मोजतां येणार नाहीं. आह्मी जन्मापासून मरणपर्यंत देवाची सेवा करावी देवावर प्रीति ठेवावी देवाच्या आज्ञा पाळाव्या देवानेजे उपकार आह्मावर केले ते मानावे हें सर्व जन्मापासून मरणपर्यंत केले पाहिजे त्यांत चूक पडली तर ऋण घडलें असें आहे तर आमचीं ऋणे किती हाय हाय दिवसान दिवस वाढत जातात. आह्मी दुसऱ्यांचीं थोडीं ऋणे सोडीत नाहीं तर आमचीं इतकीं ऋणे देव कसा सोडील हो आह्मी दुसऱ्यांवर दया केली नाहीं तरी देव आह्मावर दया करील असें कसें कल्पावे.

ही बुद्धि जी बाळगावी ह्मणून येऊने शिकवले ती त्याने आपण बाळगिली. येऊच्या वैय्यानी त्याला धरून कुसावर बांधले होते तेव्हां हे बापाजे करितात ते अज्ञानाने करितात त्यांची क्षमा कर असी प्रार्थना त्यांजविषयीं त्याने देवापासीं केली. येऊने काहींच अपराध केला नसतां त्याच्या वैय्यानी त्याला धरिलें तरी सड घेण्याची बुद्धि टाकून त्याने त्यांजवर इतकी दया केली. येऊच्या सर्व शिष्यानी असीच बुद्धि

अवश्य बाळगिली पाहिजे. असी बुद्धि जो बाळगी-
त नाही तो येश्वा खरा शिष्य नाही. सूड घेण्याची बु-
द्धि गर्वी पासून उत्पन्न होती गरीब निरहंकारी असें जें
मनुष्य त्याच्या मनांत सूड घेण्याची इच्छा एकाएकीं
उठत नाही. दुसऱ्याने जरीं शिबी दिली किंवा तोंडांत
मारिलें तरीं एकाएकीं रागास चढत नाही देवाची प्रा-
र्थना करून रागास चेपितो परंतु गर्वी अहंकारी असें
जें मनुष्य त्याच्या मनासारिखें नाही असें दुसऱ्याने कां-
हीं ह्मटले किंवा कांहीं केले तर तेव्हांच त्याला राग ये-
ऊन सूड घेण्याची इच्छा मनांत उठती. मी मोठा मी श्रे-
ष्ठ सर्वांनी माझ्या पायां पडावें तर मला कोण्ही उलटू-
न बोलतो हें काय असें अहंकारी मनुष्यास वाटत अ-
सतें. मग दुसऱ्यांवर दया करण्याची बुद्धि व्हावी दुसऱ्यां-
च्या अपराधांची क्षमा करण्याची बुद्धि व्हावी तर आ-
धीं आपण देवाच्या आज्ञा मोडून किती अपराध केले
आहे हे आठवून अहंकार दूर करावा. आपण केले जे
अपराध त्यांची आठवण जोंपर्यंत आहे तोंपर्यंत दु-
सऱ्यांची क्षमा करणें कठीण नाही ह्मणून आप-
ल्या अपराधांची आठवण सर्वकाळ बाळगिली

पाहिजे:

आह्मास परीक्षेंत नेऊं नको

मनुष्यजाति पापामुळे चांगल्या चालीविषयीं
अज्ञांत आहे. देवाची सेवा करावी देवाची भक्ति क-
रावी देवाच्या आज्ञा मानाव्या देवाचें भय धरून वा-
गावें हें मनुष्य जातीला लागतें मनुष्यजातीचा धर्म
हाच आहे परंतु पहिल्या स्त्री पुरुषाच्या पापामुळे
सर्व मनुष्य जातीचा स्वभाव पापी आहे. जन्मा पासून
न सर्वांचें मन पापाकडे लागलेलें असतें पापांत मा-
त्र गोडी वाटती देवाच्या सेवेत भक्तिंत गोडी वाटत ना-
हीं सर्वांचा जातिस्वभाव असाच आहे परंतु कित्येकां-
चें मन देव फिरवितो पवित्र आत्म्याकडून त्यांच्या अं-
तःकरणाचे डोळे उघडवितो मग पापाचा दुष्टपणा
त्यांस दिसतो आणि पापाचें आंशें त्यांस जड वाटतें त्या
ओश्या पासून मोकळीं होण्यासाठीं देवाला शरण ये-
तात आणि मनुष्यांचा उद्धार साधावयासाठीं देवाने
जो उपाय केला त्या उपायाचा अंगीकार करितात अ-
सी त्यांची अवस्था फिरती. पहिले पापांत मात्र गोडी
वाटत असे आतां देवाने त्यांचें मन पालटल्यावर

पापाची गोडी जाऊन देवाच्या सेवेत गोडी वाटती. पहिले काम क्रोध लोभ आणि असे जे दुर्गुण ह्यांसती वश्य असत परंतु आतां देवाच्या रूपेकरून त्यानी काम क्रोध लोभ इत्यादिकांस वश्य केले आहे. तथापि हे दुर्गुण वश्य जरीं झाले तरीं उपटले नाहीत अज्ञान नामधेयें वसतात ह्याला दृष्टांत घ्या. कोण्हा एकाला कठीण रोग लागला मग वैद्याने औषध पाणी करून दिल्यावर रोग कमी झाला ह्यानंतर तो रोगी जपून चालला तर बरा होत जाईल परंतु कांहीं अपथ्य खालले तर रोग परतेल. राज्यामध्ये कोण्ही बंड उठले राजा लौकर फौज मिळवून त्याजवर आला तर त्याचा पराभव करील मग बंड दडून राहिल. राजा सावध राहिला तर पुढें भय नाही परंतु राजा गैर सावध झाला तर त्याचा शत्रु उपट खार्डेल. तसें काम क्रोधादि दुर्गुण जे पवित्र आत्म्याच्या रूपेकरून वश्य झाले ह्यांजविषयीं आपण जपून चालले पाहिजे नाहीं तर उपट खातील आणि प्रसंग आल्यावर आपला पराभव करतील. हे दुर्गुण दडून लपलेले शत्रु आहेत ह्यांजविषयीं कोण्ही गैर सावध झाला तर लौकर उठतात. जसें

दारूला कोण्ही तोडा लाविला असतां दारू पेटती तसें मनुष्य गैर सावध असल्यास त्याचे दुर्गुण काम क्रोधादि पेटण्याचा प्रसंग आल्यावर पेटतात. आपली शक्ति किती आपण स्थिर राहूं किं दडुं आपले दुर्गुण वश्य राहतील किंवा उठतील ह्या गोष्टींविषयीं आपली कठीण परीक्षा जेणें करून होईल असा प्रसंग आपणावर न यावा झणून आह्मास परीक्षेंत नेऊं नको असी प्रार्थना करावयास फार योग्य आहे. आमची अशक्ति आमच्या मनांत ध्यानात राहावी आह्मी आपल्या बुद्धीवर विश्वास न ठेवावा झणून ही प्रार्थना करावयास येऊने शिकवले. ही प्रार्थना जो करितो तो जपून वागला पाहिजे. मनापासून ही प्रार्थना जो करितो तो जपूनच वागेल कांकि त्याचे जपणें त्याच्या खरेपणाची खूण आहे. पापाचे भय आहे पापांत पडण्याची चिंता बाळगितो झणूनच ही प्रार्थना करितो असें आहे तर ज्याचे भय त्याला लागले त्याविषयीं तो गैर सावध कसा होईल. गैर सावध असला तर ही प्रार्थना मनापासून केली नाहीं दोंगाने मात्र केली असें निश्चये समजावे मला

परीक्षेत नेऊं नको असी देवाची प्रार्थना करून आपण आपसुरेच परीक्षेत जातात असीं बहूत माणसें असतात सावधपणा टाकून ज्याच्याने बहूत करून पापांत पडतील असे प्रसंग आपणावर आणितात जेथें त्यांचे दुर्गुण चेतविले जातात असा ठिकाण्यांत जातात ज्यांच्या संगतीने बहूत करून भूलतील अशांची संगत धरितात परंतु हें फार वायीट पाप घडण्याच्या प्रसंगांत जो आपसुरे जातो तो पापासून माझे रक्षण कर असें देवापासीं कसें मागेल.

परंतु दुष्टापासून तार

हे जग एक वाट आहे ह्या वाटेवर सर्व माणसांस चालावे लागते. ह्या वाटेवर जागोजाग पाडावे वलेले आहेत. जागोजाग खोल रवांची खोदलेल्या आहेत. जागोजाग वाळ फार खचरट आहे फार खडकळ फार खडबडीत आहे. जागोजाग चोर फिरतात. आरंभापासून शेवटापर्यंत सर्व वाटेवर वाटसरुचा घात करावयासाठीं एक कठीण क्रूर कपटी जबर जलाल असा दुष्टामन प्रसंग पाहत असतो.

ह्या वाटेवर चालणाऱ्या मनुष्याच्याने आपला संभाव करवत नाही ह्या वाटेवरच्या भयापुढें मनुष्याची बुद्धि चालत नाही मनुष्याची शक्ति चालत नाही देव संभाळेल तरच वाटसरु सुखरूपें शेवटास पोहोचेल देवाने संभाव केला नाही तर निश्चयें वाटसरुचा घात होईल म्हणून आह्वास दुष्टापासून तारही प्रार्थना करावयास येऊने शिकवले. वाट असी आहे वाटेवरचें भय असें आहे आपली अशक्ति असी आहे तर किती मिन्नतीने ही प्रार्थना आह्मी करावी. ह्या वाटेवर चालणाऱ्यांचा दुष्टामन तो सैतान आहे. सैतान तो सर्व मनुष्य जातीचा सत्यनाश करावयास पाहतो. मनुष्यांस पाडांत पाडावे भुलवावे भांत करावे हे त्याचें काम सर्व मनुष्यांस नरकांत बुडवावे ही त्याची इच्छा आहे. कित्येकांचा मोह करितो कित्येकांस भय दाखवितो सर्वांचा स्वभाव पाहून प्रत्येकाच्या स्वभावाप्रमाणें त्यासीं वागता कोणह्या ह्या रीतीने कोणह्या ह्या रीतीने पापांत पाडण्याचा उद्योग करितो. हा दुष्टामन कधीं धकत नाही कधीं राहत नाही सदां सर्वकाळ मनुष्यांचा घात करण्याचा

उद्योगांत असतो. जसा वाघ शेरडांस मारावयासपा हतो तसा सैतान मनुष्यांचा घात करावयास पाहतो. असा आमचा दुश्मन आहे तर किती मिन्नतीने आह्यास तार ह्मणून आह्या देवाची प्रार्थना केली पाहिजे. सर्व मनुष्ये जातिस्वभावाने पापी असतांना त्यांचे मन पालटल्या पावेतो सैतानाला वश्य आहेत सैतानाच्या आज्ञा मानतात आणि त्याच्या मनासारखे वागतात. सैतान आलम दुन्येचा देव आलम दुन्या त्याची सेवा करिती सैतान आलम दुन्येचा राजा आलम दुन्या त्याच्या आज्ञांत राहती त्याचे नांव एकच आहे असे नाही त्याचीं नावे बहुत आहेत. निरनिराळ्या देशांत निरनिराळीं नावे देऊन लोक त्याची भक्ति करितात. यहोवा जो एकलाच जीवत स्वरा देव आहे ह्याची भक्ति जितकीं माणसें करित नाहीत तितकीं सैतानाची भक्ति करितात. लाकडाची किंवा मातीची किंवा धातूची मूर्ति करून त्या मूर्तीची पूजा करितात असीं जीं माणसें तीं सर्व सैतानाची पूजा करितान तीं सर्व सैतानाला वश्य आहेत. मूर्ति पूजा करित नाहीत तरी देवाचे ज्ञान व्हावे ह्मणून देवाने

जे पुस्तक लिहविलें ह्यांत पाहून देवाचे ज्ञान शिकत नाहीत परंतु आपल्या मनामध्ये देव कल्पितात असीं जीं माणसें तीं सर्व सैतानाला वश्य आहेत. नांवाने यहोवाचे भक्त आहेत यहोवाने जें पुस्तक लिहविलें तें वाचितात परंतु पापाचा स्वरा पश्चात्ताप त्यांस झाला नाही. एकला जो तारणारा ह्मणजे येरुश्रीस्त ह्याजवर त्यांचा स्वरा भाव बसला नाही असीं जीं माणसें तीं सर्व सैतानाला वश्य आहेत एकन जो कोणही पापाच्या मार्गांत चालत आहे तो सैतानाला वश्य आहे. असी गोष्ट आहे तर आलम दुन्या सैतानाला वश्य आहे त्याविषयीं संशय नाहीच. कोण्हा एकाला पापाचा स्वरा पश्चात्ताप झाला पापाचे ओझे जड वाटून एकला जो तारणारा ह्मणजे येरुश्रीस्त ह्याला शरण आला मग तो सैतानापासून मोकळा होतो. पुढें सैतान त्याचा धनी नाही पुढें येरुश्रीस्त त्याचा धनी आहे सैतानाच्या हातांतून सुटलीं आणि त्यापासून मोकळीं झालीं असीं जीं माणसें त्यांचा द्वेष सैतान विशेषें करून करित असतो आणि ह्यांच्या पाठीस लागत असतो. ह्यांस पुनः

वश्य करावें ह्यणून तो फार झटत असतो तर सै-
तानाच्या हातांतून सुटलीं जीं माणसें आह्यास दु-
ष्टापासून तार ही प्रार्थना ह्यानी किती मिन्नतीनेक
रावी. ही प्रार्थना मनापासून करितात जीं माणसें
त्यांस देव सहाय होतो आणि त्यांस सैतानापासून
तारितो. ज्या वाटेवर चालतात ती फार मोठ्या भ-
याची वाट जरीं आहे तरीं पापापासून सैतानापा-
सून आणि सर्व बायींटापासून त्यांस तारून देवत्यां
स सुरवरूपें शोबटास पहोंचवितो.

कांकिं राज्य सामर्थ्य आणि प्रताप हीं

सर्व काळ तुझींच आहेत तथासु

ज्याची प्रार्थना आपण करितों तो रूपाळू आ-
हे आणि समर्थ आहे तर आपण भरवसा धरून
त्याची प्रार्थना करितों परंतु ज्याची प्रार्थना आप-
ण करितों त्याच्या रूपेविषयीं किंवा त्याच्या सामर्थ्या
विषयीं संशय आहे तर आपण निरुत्साहाने त्या-
ची प्रार्थना करितों. देवाच्या रूपेविषयीं देवाच्या
सामर्थ्याविषयीं संशय बाळगायाची कांहींच जा-
गा नाही. पापाचा खरा पश्चात्ताप पावून येवू

खीस्ताला कारण आलीं असीं जीं माणसें तीं देवा-
चीं लेंकरें झालीं मग देव त्यांचा बाप असतांना देवा-
च्या रूपेविषयीं त्यांस संशय कसा होईल. मनुष्यें दु-
ष्ट आहेत तरीं आपल्या लेंकरांवर रूपा करितात
आणि त्यांस जीं पाहिजेत तीं फार खुशीनें त्यांस
देतात मग देव परम रूपाळू परम दयाळू देव तो
किती विशेषें करून आपल्या लेंकरांवर दया करी-
ल आणि त्यांस जीं पाहिजेत तीं त्यांस देईल. ख-
रेपणाने वागणारे ह्यणजे देवाचीं लेंकरें ह्यांस को-
ण्हा एके चांगल्या गोष्टीविषयीं देव नाही ह्यणाया-
चा नाही असें देवाच्या पुस्तकांतलें एक वाक्य आहे.

जसें देवाच्या रूपेविषयीं संशय नाही तसें
देवाच्या सामर्थ्याविषयीं संशय नाही. देव सृष्टीचा
राजा सर्व शक्तिमान् राजा आहे तर देवाला असा-
ध्य किंवा कठीण असें कांहीं नाही. सामर्थ्य सत्ता आ-
णि अधिकार ह्यांचा धनी देव आहे सर्व सामर्थ्याचें
आणि सत्तेचें मूल कारण देव आहे सर्व सामर्थ्याचें
आणि सत्तेचें अधिष्ठान देव आहे ह्यावरून देवाच्या
लेंकरानी पुरता भरवसा धरून देवाची प्रार्थना

केली पाहिजे हें दाखवावें म्हणून कांकि राज्य सामर्थ्य आणि प्रताप हीं सर्वकाळ तुझीच आहेत असें म्हणायाला येझूने शिकवले. जसें आरंभीं देवाच्या माहात्म्याचें वर्णन करावें तसें शेवटीं हि करावें असें त्या शब्दांवरून येझूने शिकवले.

सृष्टीचें राज्य माझ्या बापाचेंच आहे माझा बाप सर्व शक्तिमान् आहे त्याची शक्ति सर्वत्र चालती त्याला कांहींच कठीण नाही. माझा बाप परम तैजसी आणि प्रतापी आहे असें मनांत आणून देवाचें मत्येक लेंकरूं मोठा आनंद पावतें. देवाचेंच राज्य असावें देवाचें सामर्थ्य सर्वत्र चालावें देवाचें गौरव सर्वांनी करावें हें उत्तम आहे हें समजून देवाचीं लेंकरें अंतः करणापासून तथास्तु म्हणतात.

येझू ख्रीस्ताने जी प्रार्थना आपल्या शिष्यांस शिकवली तिजवर टीका म्यां असी केली आहे. अहो माझ्या मित्रानो माझ्या गोष्टी ध्यानावर आणा ह्या प्रार्थनेचा खोल विचार करा. ही प्रार्थना लाहान आहे तरी किती अर्थ आहे. येझू स्वरा होता येझू देवाचा पुत्र होता येझू सद्गुरु होता ह्या गोष्टीला

ही प्रार्थना पुरतें प्रमाण आहे. हें प्रमाण पाहिलो तोलून पाहा. येझू केवळ मनुष्य होता तर असी प्रार्थना त्याला न सुचती असी प्रार्थना तो आपल्या शिष्यांस न शिकवता. येझू केवळ मनुष्य होता तर संपत्ति मागावी मोठेपणा मागावी कीर्ति मागावी थोर पदेवी मागावी राज्य मागावें विषयसुख मागावें असें तो आपल्या शिष्यांस शिकवता. असल्याच गोष्टी माणसांच्या ध्यानांत वागतात असल्याच गोष्टींविषयीं मात्र लोक प्रार्थना करितात. मला बायको व्हावी मला मूल व्हावें मला द्रव्य व्हावें मला चांगला रोजगार व्हावा मला चौघांमध्ये मोठें नांव व्हावें मला शत्रूवरजय व्हावा मला दुःशमनाचा घात व्हावा मला शरीराचें समाधान व्हावें मला विद्या व्हावी मी पंडित होऊन लोकानी माझा मान करावा अशा प्रार्थना लोक नित्य करीत असतात. कोण्ही ही गोष्ट मागतो कोण्ही ती गोष्ट मागतो परंतु आपला थोरपणा वाढावा आपणास सुख व्हावें हाच सर्वोच्च प्रार्थनेचा सारांश असतो. देवाचा मान सर्वांनी करावा. देवाचें नाम सर्वांनी

पवित्र मानावें सैतानाचे बुडून देवाचें राज्य सर्वो-
 वर यावें देवाची इच्छा सर्वत्र चालावी असल्या
 गोष्टी कोण मागतो. लोक देवाला विसरितात लो-
 क देवाला पाठीमागे टाकित्तात लोक देवाचा अप-
 मान करितात ह्या गोष्टीला कोण रडतो. पाप जा-
 वें पवित्रपणा सर्वत्र वाटावा ह्याची इच्छा कोण ध-
 रितो ह्यांविषयी कोण प्रार्थना करितो मला परि-
 क्षेपंत नेऊं नको परंतु मला पापापासून आणि सैता-
 नापासून तार असें देवापासीं कोण मागतो. ह्या
 गोष्टी लोक मागत नाहीत तरी ह्याच गोष्टी मोठ्या
 आहेत ह्याच गोष्टी मागितल्या पाहिजेत असें आ-
 पापल्या बुद्धीला विचारिलें असतां तुमची बुद्धि तु-
 ह्यास सांगेल. देव परम कृपाळू परम दयाळू परम
 पवित्र परम न्यायी असतांना देव आपला राजा
 आपला धनी आपला पोसणारा आणि संरक्षण क-
 रणारा असतांना देवाची प्रतिष्ठा आपल्या पोटापे-
 क्षां आपल्या सुरवापेक्षां आह्यास प्रिय असावी
 तरी आपापल्या पोटांची काळजी सर्व बाळगि-
 तात देवाच्या प्रतिष्ठेची काळजी कोणही बाळगीत

नाहीं.

लोक प्रार्थना करितात तशी ही प्रार्थना ना-
 हीं. लोक केवळ संसाराच्या गोष्टींविषयी प्रार्थना क-
 रितात. देवाचा मोठेपणा देवाची प्रतिष्ठा ह्या गोष्टी
 लोकांच्या मनांत येतच नाहीत परंतु येऊं खीस्ता
 ने जी प्रार्थना आपल्या शिष्यांस शिकवली ही फा-
 र वेगळी आहे. ह्या प्रार्थनेंत सात गोष्टी मागित-
 ल्या आहेत ह्यणजे १ देवाच्या नामाचा मान २
 देवाच्या राज्याचें येणें ३ देवाच्या इच्छेचें चालणें
 ४ चालत्या दिवसाला अन्न मिळणें ५ पापाची
 क्षमा ६ परीक्षेपासून रक्षण ह्यणजे पापांत पड-
 ण्याच्या प्रसंगापासून रक्षण ७ दुष्टापासून तारण
 ह्या सात गोष्टी मागावयास येऊं ने आपल्या
 शिष्यांस शिकवले. लक्ष द्याहो ही प्रार्थना कशी आ-
 हे हें पुरतेपणी पाहा. सात गोष्टी मागितल्या आहे
 त त्यांतून पहिल्या तीन गोष्टी देवाच्या मोठेपणावि-
 षयी आहेत चौथी गोष्ट ती एकच गोष्ट संसारावि-
 षयी मागितली आहे. ही गोष्ट कशी पुढे इत्य ह्या
 वें बहूत वर्षांची वेगमी झावी असें नाही परंतु-

चालत्या दिवसांला अन्न मिळावे अशीच आहे म
ग तीन शेवटल्या गोष्टी आत्म्याच्या उद्धाराविषयी
आहेत.

संसाराच्या गोष्टी देहाच्या गोष्टी हलक्या आहे
त आत्म्याच्या उद्धाराच्या गोष्टी त्या मोठ्या आहेत अ
से त्या प्रार्थनेवरून समजावे. संसाराच्या गोष्टींवि-
षयी प्रार्थना करूच नये असे नाही करू नये असे
देवाने कांहीं सांगितले नाही. रोग आहे किं आंगा
ला कोठे दुखते तर समाधान मागावे रोग जाऊन
शरीर संपत्ति व्हावी हे मागावे. रोजगार नाही तर
मागावा त्या गोष्टी मागण्यास बाध नाही. त्या गोष्टी
पाहिजेत तर मागाव्या मागण्यास बाध नाही. हे रव
रेतरी कशा मनाने त्या गोष्टी मागाव्या हे संभाळि
ले पाहिजे. त्या गोष्टी मिळाल्याच पाहिजेत त्या गो
ष्टी मिळाल्या नाहीत तर जिवास सुरव वाटायचे
नाही अशा मनाने मागाव्या काय तर नाही नाही.
अशा मनाने संसाराच्या गोष्टी मागणे पाप आहे. प-
रंतु जें मागितलें तें द्यावे असे जर देवास बरे वाट
लें जें मागितलें तें हितकारक होईल असे जर

देवास दिसलें जें मागितलें तें आत्म्याच्या उद्धारा
स विघ्न करणार नाही मोडती घालणार नाही अ
से जर देवास दिसलें तरच देवाने द्यावे नाही तर
न द्यावे अशा मनाने संसाराच्या गोष्टी मागाव्या.
जें कांहीं आत्म्याच्या उद्धाराला आड येतें जेणेकर-
उन आत्म्याच्या उद्धारास विघ्न घडतें किंवा मोड
ती पडती तें वायीट आहे तें मागू नये. संपत्ति
दौलत मोठी पदवी लोकांत मोठे नाव विषय सु
ख असल्या गोष्टी बहूत करून आत्म्याच्या उद्धा-
रास आड येतात झणून त्या गोष्टी मला मिळा-
ल्याच पाहिजेत त्या गोष्टी मला मिळाल्या नाहीत
तर मला मोठेच दुख वाटेल अशा मनाने त्या गो
ष्टी जो मागतो त्याला आत्म्याच्या उद्धारापेक्षा संसा
राचे सुख प्रिय आहे असे स्पष्ट दिसतें मात्र उद्धा
र घडला नाही तर फार चिंता नाही असा त्याच्या
करण्याचा अर्थ आहे.

त्याच सात गोष्टी मागाव्या दुसरी कोण्ही गो
ष्टी मागू नये असें येथूंचे मन नव्हते हे वर लिहि
लेल्यावरून तुम्हास समजेल हीच प्रार्थना करा

दुसरी प्रार्थना करूं नये असें त्याचें ह्मणणे नव्हतें परंतु ह्या प्रकारें ह्या रीतीने प्रार्थना करा असें त्याचें ह्मणणें होतें. प्रार्थना करण्याची रीती येथून शिकवली कशा गोष्टी मागाव्या आणि कशा मनाने मागाव्या ह्यांविषयीं शिष्यांस ज्ञान द्यावें ह्मणून येथून ही प्रार्थना त्यांस शिकवली.

अहो ह्या प्रार्थनेचा विचार पुनः कराही प्रार्थना कशी चांगली कशी योग्य आहे. मनुष्यानी करावी ह्मणून कशी योग्य आहे परम पवित्र देवाने ऐकावी ह्मणून कशी योग्य आहे. ह्या प्रार्थनेच्या प्रत्येक वाक्याचा विचार करा थोडा विचार असा नाही पुरता विचार करा. मी प्रथम करितों तुझ्यास माझा प्रथम ऐकून घ्या माझा प्रथम लाहान नाहीं मोठा आहे तुझी देवाची प्रार्थना करीत असतां किं नाहीं हा माझा प्रथम देवाने जन्मास घातलें देवाने बुद्धि दिली देव नित्य संभाळितो नित्य पोसितो तरी देवाचें स्मरण करीत नाहीत देवाची प्रार्थना करीत नाहीत देवाचा उपकार मानीत नाहीत असीं लक्षावधि मनुष्ये आहेत तुझी तसींच आहा किं काय तुझी

तसींच आहा तर तुमची अवस्था फार वायीट आहे देव तो तुमचा उत्पन्न करणारा संभाळणारा पोसणारा राखणारा आहे तरी तुझी त्याला विसरितां हें फार फार वायीट. आमची गोष्ट तसीं नव्हे आझी देवाची प्रार्थना करीत असतो. असें जर तुझी ह्मणाल तर कोणत्या देवाची प्रार्थना करीत असतां हें मी तुझ्यास पुसतो. सृष्टीचा उत्पन्न करणारा आणि राजा असा जो परम पवित्र परम न्यायी परम कृपाळू यहोवा ह्मणजे स्वयंभू देव ह्याची प्रार्थना करीत असतां किं ज्यांस चालतां येत नाहीं बोलतां येत नाहीं पाहतां येत नाहीं समजतां येत नाहीं असे जे लाकडाचे देव मातीचे देव धातूचे देव ह्याची प्रार्थना करीत असतां. अशा माणसांच्या हातानी केलेल्या देवांची प्रार्थना करितां तर मोठें पाप करितां. सृष्टीचा उत्पन्न करणारा आणि राजा असा जो परम पवित्र परम न्यायी परम कृपाळू देव त्याला सोडून त्याला विसरून त्याला पाठीमागे टाकून माणसांच्या हातानी केलेल्या देवांची प्रार्थना करणें हें अघोर पाप होय. असें जे करितात त्यांचें

केवटें मूर्खपण हो त्यांचा केवटा आंधार हो. आज पासून हे मोठे पाप तुम्ही करू नका हो. आज पासून पुढे तुमचा जो उत्पन्न करणारा आणि धनी त्याची च प्रार्थना करित जा. आणखी मी तुम्हास पुसतो तुम्ही देवाची प्रार्थना करितां तेव्हां कोणत्या गोष्टीं विषयीं प्रार्थना करितां काय काय मागतां केवळ संसाराच्या गोष्टी मागतां द्रव्य कीर्ति विषय सुख असल्या गोष्टी मात्र मागतां किं काय असें आहेत तर तुमची गोष्ट चांगली नाही तुमची प्रार्थना योग्य नाही तुम्ही अज्ञान सैतानाला बश आहा तुम्ही अज्ञान पापाच्या गटेंत अहा तर अहो माणसानो काळजी धरा स्वस्थ वसू नका तुम्ही पापांत स्वस्थ बसलां तर तुमचा सत्यनाश होईल तुम्ही मरणा नंतर नरकांत बुडाल आणि सर्वकाळ अवाच्य अचिंत्य असें दुःख भोगाल. अहो मित्रानो हे तुम्हास पास न व्हावे ह्मणून एकला जो तारणारा एकला जो सहुरु ह्मणजे येशू ख्रीस्त त्याला शरण या त्याच्या पायां पडा त्याजवर भाव ठेवा त्याचे शिष्य व्हा मग येशू तुमचें कल्याण करील. तो आपला

पवित्र आत्मा देऊन तुमचें अंतःकरण शुद्ध करील पापापासून नरकापासून तुमचें तारण करील आणि तुम्हास देवाज्जा झाल्यावर देवापासीं जागा देईल. ऐकाहो येशू ख्रीस्ताला शरणयाल तर तुमचा उद्धार होईलच परंतु येशू ख्रीस्ताला जर तुम्ही शरण येत नाहीं तर तुमचा उद्धार व्हाव याचाच नाहीं कां किं उद्धार करणारा तोच एकलाच आहे.

येशूला शरण येऊन त्याच्या नांवाने देवाची प्रार्थना केली पाहिजे येशूचें नांव घेऊन देवाची प्रार्थना केली तरच आपली प्रार्थना देवापासीं सादर होती येशू योग्य परम योग्य आहे देवाची परम प्रीति त्याजवर आहे त्याने मनुष्याच्या जन्मांत येऊन मनुष्याचा देह धरून मनुष्यां साठीं प्रायश्चित्त केलें आणि देवाच्या सर्व आज्ञा मानून मनुष्यां साठीं पुण्य मिळविलें त्यावरून तो देवाच्या आणि मनुष्यांच्या मध्ये मध्यस्थ झाला. त्याला शरण येऊन त्याच्या नांवाने देवाची प्रार्थना करितात असे जे त्यांची प्रार्थना देवापासीं

(५८)

सादर करावी हा त्याचा अधिकार. त्याने आपणजीं
कार्ये केलीं त्यांजवरून तो आपल्या शरणांगतांसा-
ठीं आपल्या बापापासीं विनंती करितो. त्यानें जीं का-
र्ये केलीं तीं देवास फार पसंत आहेत ह्मणून त्या
कार्यांवरून ज्याच्यासाठीं येऊं विनंती करितो तो
पार पडेलच पडेल. आह्मी योग्य आह्मी पुण्यवान्
आमच्या पदरीं पाप नाहीच ह्मणून आह्मी ज्या गो-
ष्टी मागतों त्या आह्मास दे असें कोण्हा मनुष्याच्या
ने देवापासीं ह्मणवत नाहीं आपण सर्व अयोग्य आ-
हों आपण सर्व पापी आहों ह्मणून आपलेंच नाच घे-
ऊन आपल्या योग्यतेवरून आपण प्रार्थना केली त-
र देवाकडून आपणास कांहीं मिळायचें नाहीं
परंतु येइला शरण येऊन येइवर भाव ठेवून ये-
इच्या नांवाने आपण देवाची प्रार्थना केली तर ज्या
ज्या कल्याण कारक गोष्टी पाहिजेत त्या त्या मिळतील.

आंब्रोळींत छापिलें

१८३८

